

Eden vid polemiki što dosega se vodele bez drugo može i treba da bidat zad nas. Inaku, zar bi se soglasile za povtorno vraćanje vo redakcijata?

Se razbira, ova "zad nas" ne znači deka nešto sično i danes ne može da se sluči i deka ne se slučilo. No za nas e posebno značaen faktot deka navistina danes postojat možnosti da se vodat i principielni razgovori za literaturata. Vo toa e, vpročem, i edna od našite nemali odgovornosti kako urednici na ova spisanie.

Nemame pričini da begame od takvi razgovori, kako što odnapred odbivame sekakvi zlonamerni i grupaški polemiki.

Nikoj nema pravo da ja "zaborava" ravnopravnosta na makedonskiot literaturni jazik. Negovoto nezastapuvanje vo opštajugoslovenskите programi na televizijata ne može da se pravda so bliskosta i razbirlivosta na srpskohrvatskiot jazik.

Zar ne ti se čini deka ovoj problem e vo izvesna smisla i problem na edna nenužna (iako istoriski sozdадена) inferiornost, dokolku samite i ponatamu molčime i ne go postavuvame?

Za ova prašanje imav možnost poranà da se iskažam. Ovde bi rekol, deka na pisatelot ne mu e potreben nikakov svetečki oreol okolu glavata za da go dobие своето opštествено priznanie. Zar tendenciите за monopolizam nemaat cel da go stavat pisatelot na nezemen piedestal, no so očigledni priviligrani zemni pozicii? Treba da se raskine toj oreol od mistifikaciji, pisatelot treba da zastane na zemja.

Veruvam deka taka ke mu bide podobro.

Sovremenite čičikovci se slatkosečivi, zlatousti. Tie kadat i čadat, boguvaat i - tako dušite gi kupuvaat, I denes e aktuelno - Ne veruvaj im na danajcите koga te daruvaat se bogati pedaroci.

Mojata idna kniga ja zamisliv kako tvorečko prodolžuvanje i nadrasnuvanje na "Nebidnina". Se razbira, toa e moja intimna želba. Kolku ke uspeam - ke pokaže idninata.

Mnogu e rečeno i izrečeno za kritikata. Što ušte da dodam?

Nekoi od nedorazbiranjata počnuvaat ottamu što kritikata ne poaga sekogaš od literaturata, a literaturata čeka od kritikata samo loverevi venci. Kritikata e navistina ponekogaš celishodno necelishodna.

Gi počituvam site kritički mislenja, no nikogaš ne sum sakal niti sega sakam i možam da se vovlečam vo Prekrustovata postela na kritikata.

Petmina? Ne li e goa mnogu? A od pomalku dali vredi da se pravi antologija? Pa sepak:

Slavko Janevski, Blaže Koneski, Ante Popovski, Radovan Pavlovski i ako mi dozvoliš da ne bidam lažno skromen - avtorot na ovoj odgovor.

Što e toa preveduvanje po afinitet?

Prijatelstvo? zaednički interes za afirmacija? Ignoriranje na onie što ne se ve grupata?

Do sega toa bilo glavna sadržina na preveduvanjeto po afinitet.

Zad teorijata za preveduvanje po afinitet mnogu нападно sirka перчинот на тесногрупашкот интерес. Нajočigleden primer е македонската литература презентирана последниве години на другите југословенски јазични подрачја.

Te napagale, te odrečuvale, ne te priznavale. Što ke rečeš za seto тоа по две decenii?

- Isto што и ти: se zavisi od тоа дали ke se radi некој poznačaen pisatel od mene.

